

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

7. Dies Martii. Si vis beatus esse, cogita hoc primùm, contemnere, & contemni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

cit. Non totum quod dedit, non totus homo requiritur felicitati hominis. De se superest, ut sit super rebus, ut sit lætus, fœlix. Proscindatur manus, amputetur pes, resecetur brachium, eruantur oculi, amputata dexterâ, scissâ tibiâ, secto armo, effosso lumine, mutilo corpore poterit gaudere, retinere quietem sui, integrum virum esse. Fœlix esse potes etiam sine artibus, quid opus est fortunæ opibus? cuius est integrum etiam sine corporis integritate gaudere, quid ad gaudii integritatem conquiris Fortunæ quisquillas? nunquam eris vir unus, si adhæreas fortunæ: nec enim fortuna est omnibus una. Causam quaeras, accipe ex Poëta:

Si non mutarer, tunc non Fortunâ vocarer.

7. DIËS MARTII.

Si vis beatus esse, cogita hoc primùm, contemnere, & contemni. *S. Martinus Episcopus Dumon. de Mont.*

Nec contemptus.

I. **H**ic se, velut meleominatum monstrum, objicit, quod omnes velut atrox malum, & metuunt, & fugiunt, contemptus; qui tantum Naturæ adversatur, quantum honor lenocinatur. Hujus desiderio, illius metu, quot, & quanti per omnes ætates, ubique gentium viri per flammâs, per maria, per ferarum laniatus, per armorum cuneos, per densam telorum grandinem, in mortem ipsam ruerunt? Sed quid de contemptu sentiendum inquiramus. Ab aliquo tu contemne-

temneris. Quæro ergò: meritò an immeritò? si meritò, vitio id factum est tuo, ut qui aliquid fecisti, quod factum meretur contemni; vel certè vitio id fit Naturæ, quæ reddit contemptibilem. Si tuum est vitium, preferendus est tibi ille contemptus, quia quod pateris, est ex merito; ut enim patereris, factum est tuo vitio: nec te lædit, qui te despicit, sed tu ipse qui aliquid commisisti dignum desplicatu. Quid? an velles propter aliquod facinus probari, quod nemo nisi improbus approbet? Ne igitur metuas contemni, sed esse contemptibilem. Talis nemo est nisi suâ culpâ.

II. Sed grave est, inquires, aliis esse ostentui, & despiciatui citrà culpam. Si mihi corpus imbecille, infacetus vultus, lippientes oculi, balbutiens lingua, si ingenium tenue, leve iudicium, hallucinans memoria: si illeberalis in me naturâ, ut Therpsitem genuit: illud, ut est contra meum desiderium, ita est citrà meum arbitrium. Sed ut hunc contemptum fortiter contemnas, hoc tibi velim esse persuasissimum: hoc contemptu non te impeti, sed ipsam deformitatem, vel defectum; Naturæ sit, vel fortunæ. Quomodo censebis te peti, quandò, quod tuum non est, impetitur? Nec enim tuum est, quod non est in potestate tua. Nos magni nimium nos ipsos æstimamus, & cùm nullius simus pretii, pretio nostri nimis abripimur. Nemo nos tangat, ulcus est, quaquà tangimur. Et interim nos facimus ridiculos, dum famus irridenda. Quisquis sui contemptus est contemptor, nihil ambitiosius expetit, quam haberi ab omnibus caudex, stipes, fungus. Quidquid cachinnorum, ô dicaces sanniones, inquiet, est, expromite,

M

irri-

Martius.

Tessera.

179

hocci pendeat universum genus hominum. Tutissimum est nihil præ se contemnere, quasi qui nulli proffit ad usum: quia ut scitè Poëta:

Tam malè nil cūsum, ac quod nullum proffit ad usum.

8. DIES MARTII.

Cui ita sufficit fœlicitas sua, ut etiam alium velit esse fœlicem? *Salvianus l. de gubern.*

Nec I. **I**nvidiam pati, non est malum pati; nec enim ideò es malus, quia alter tibi invidet bonum. Magna est tibi gloria, dignum esse alterius invidiâ. Nemo invidet misero, nisi fortè illi, cui minor est, quàm invidentis miseria. Hinc fœlix invidet fœliciori, imò & fœlici; quia quibusdam ipsa fœlicitatis æqualitas, seges est invidiæ. Fertur igitur Invidia in alienum bonum, ut monet prædicta tessera. Eâ causâ Bion olim hominem invidiâ vulgò notum conspicatus, tristi ac dejecto vultu. Nescio, inquit, tibi ne quid piam Mali, an quid boni contigerit alicui alteri. Cùm igitur tibi senseris invideri, ne querere, ne te saucium inclamaveris: excerta æmuli tui confessione, id tibi sit in confesso; Bono de aliquo præditum, te beatum esse. Contra si neminem tibi invidere compereris, dic quod Themistocles adhuc adolescens: *Præclari nihil dum feci, mihi quippè nondū invidetur.* Invidus illius bono contabescit quem se superiorem agnoscit, vel parem, vel à quo superari timet, vel æquare.

M 2

II. De-